

som helst sak, timelig eller åndelig.

For det tiende: Profeten kan engasjere seg i samfunnsspørsmål.

For det ellevte: De to gruppene som har vanskeligst for å følge profeten, er de stolte som er lærde, og de stolte som er rike.

For det tolvte: Profeten vil ikke nødvendigvis være populær i verden eller blant de verdslige.

For det trettende: Profeten og hans rådgivere utgjør Det første presidentskap – Kirkens høyeste quorum.

For det fjortende: Følg den levende profet og Det første presidentskap, og bli velsignet. Forkast dem, og høst lidelse.»⁸

Brødre og søstre, i likhet med de hellige i 1848 kan vi velge å følge profeten, eller vi kan søke råd fra kjødets arm. Måtte vi være kloke nok til å stole på og følge de råd vi får fra de levende profeter og apostler. Jeg er et vitne om deres godhet. Jeg vitner om at de er kalt av Gud. Jeg vitner også om at det ikke finnes noen tryggere tilnærming til livet, til å finne løsninger på våre problemer, til å finne fred og lykke i denne verden og til å beskytte vår egen frelse, enn ved å adlyde deres ord. Jeg bærer dette vitnesbyrd i Herren Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Brigham Young, som sitert av Wilford Woodruff, i *The Utah Pioneers* (1880), 23.
2. Se Bryant S. Hinckley: *The Faith of Our Pioneer Fathers* (1956), 9-15; se også Gordon B. Hinckley: «Remarks at Pioneer Day Commemoration Concert», *Ensign*, okt. 2001, 70-72.
3. Se Hinckley: *The Faith of Our Pioneer Fathers*, 11-12; se også *Ensign*, okt. 2001, 71.
4. Lære og pakter 132:7.
5. Lære og pakter 1:19.
6. Amos 3:7.
7. Lære og pakter 1:38.
8. Ezra Taft Benson: «Fourteen Fundamentals in Following the Prophet», i *1980 Devotional Speeches of the Year* (1981), 29-30.

Av eldste Gerrit W. Gong

i De sytti

Templets evighetsspeil – et vitnesbyrd om familier

Et evig perspektiv på omvendelse til evangeliet og tempelpakter kan hjelpe oss å se rike velsignelser i hver generasjon av vår evige familie.

Kjære brødre og søstre, da vår sønn var på opplæringscenteret for misjonærer i Provo, sendte søster Gong nybakt brød til ham og hans misjonærvenner. Her er noen av takkemeldingene søster Gong fikk fra misjonærene: «Søster Gong, det brødet smakte som hjemme.» «Søster Gong, jeg er imponert. Det brødet er det beste jeg har spist siden mors enchiladas.» Men denne likte jeg best: «Søster Gong, brødet var nydelig.» Så fortsatte han spøkefullt: «Ha meg i tankene hvis det skulle gå dårlig med deg og mr. Gong.»

Vi elsker våre misjonærer – hver eneste eldste og søster og hvert eneste ektepar. Vi er evig takknemlige til den spesielle misjonæren som brakte Jesu Kristi gjengitte evangelium til vår familie. Jeg vitner takknemlig om at et evig perspektiv på omvendelse til evangeliet og tempelpakter kan hjelpe oss å se rike velsignelser i hver generasjon av vår evige familie.

Den første konvertitten til Jesu

Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige i familien Gong er vår mor, Jean Gong. Som tenåring i Honolulu på Hawaii lyttet hun, fikk kunnskap og ble døpt og bekreftet. Hun lever fortsatt i troen. Trofaste medlemmer av Kirken hjalp min mor slik at hun fikk venner i evangeliet, kall i Kirken og vedvarende næring ved Guds gode ord. Med dagens uttrykksform velsigner enhver ny konvertitt, ung enslig voksen, de som vender tilbake til aktivitet, og andre, mange generasjoner når de blir de helliges medborgere og Guds husfolk.¹

Én familie som hjalp min mor, var Gerrit de Jong juniors familie. Bestefar de Jong var lingvist, og elsket hjertets og Åndens språk. Han pirret min guttefantasi ved å si ting som: «Når bjørnebær er røde, er de grønne.» Med henvisning til dagens bærbare elektroniske innretninger, sier jeg til unge venner: «Blackberryer (mobiltelefon i USA) som leses i kirken, gjør grønne biskoper blå».

Mine foreldre, Walter og Jean Gong, giftet seg tre ganger – en kinesisk seremoni for familien, en amerikansk seremoni for venner og en hellig seremoni i Herrens hus for tid og all evighet.

Våre Primær-barn synger: «Jeg ser vår Herres tempel. Jeg ønsker [å] reise dit en dag.»² Våre ungdommer lover å «motta templets ordinanser».³

Jeg sto nylig i et Herrens hus sammen med et verdig par som var der for å motta velsignelser ved å inngå pakter. Jeg oppfordret dem til å la sine første hvetebrødsdager være i 50 år, og så, etter 50 år, begynne på de neste hvetebrødsdagene.

Sammen med dette vakre paret kikket jeg inn i templets speil – ett speil på denne siden, og ett speil på den siden. Sammen reflekterer speilene i templet bilder bakover og fremover, tilsynelatende i all evighet.

Templets evighetsspeil minner oss om at alle mennesker har «en guddommelig natur og fremtid», at «hellige ordinanser og pakter som er tilgjengelige i hellige templer, gjør det mulig for enkeltmennesker å vende tilbake til Guds nærhet og for familier å bli evig forenet»,⁴ og at når vi vokser i kjærlighet og trofasthet, kan vi gi barn røtter og vinger.

Da jeg så i templets evighetsspeil, tenkte jeg på First Dragon Gong, født i år 837 e. Kr. (slutten av Tang-dynastiet) i Syd-Kina, og etterfølgende generasjoner av familien Gong frem til min far, vår families 32. registrerte generasjon. Min bror, søster og jeg er i vår families 33. generasjon. Mine sønner og deres søskenbarn er 34. generasjon. Vårt barnebarn er 35. registrerte generasjon av familien Gong. I templets evighetsspeil kunne jeg ikke se noen begynnelse eller slutt på generasjonene.

Så forestilte jeg meg ikke bare en rekke av generasjoner, men en

rekke av familieforhold. I én retning så jeg meg selv som sønn, barnebarn og oldebarn, tilbake til First Dragon Gong. I speilene i den andre retningen så jeg meg selv som far, bestefar, oldefar. Jeg kunne se min hustru, Susan, som datter, barnebarn, oldebarn og, i den andre retningen, som mor, bestemor og oldemor.

I templets evighetsspeil begynte jeg også å oppfatte min hustru og meg selv som barn av våre foreldre og foreldre til våre barn, som barnebarn av våre besteforeldre og besteforeldre til våre barnebarn. Jordelivets store lærdommer faller på vår sjel når vi lærer og underviser i evigvarende roller, herunder som

Kristus Jesus, vår Herre.»¹⁷

Jeg bærer ydmykt vitnesbyrd: Gud lever. Han «skal tørke bort hver tåre fra [våre] øyne»¹⁸ – med unntak av våre gledestårer når vi ser i templets evighetsspeil og ser at vi er hjemme, rene og ubesmittede, og våre familiegenerasjoner er beseglet ved prestedømmets myndighet i kjærlighet, og vi roper «Hosianna, hosianna, hosianna». I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Efeserne 2:19.
2. «Jeg ser vår Herres tempel», *Barnas sangbok*, 99.
3. «Unge kvinners tema», *Unge kvinner – personlig fremgang: Stå som et Guds vitne* (hefte, 2009), 3.
4. «Familien – En erklæring til verden», *Liahona*, okt. 2004, 49.
5. Se Mosiah 15:2.
6. Se Alma 7:11-12.
7. Lære og pakter 88:6; se også Lære og pakter 122:5-8.
8. Jesaja 53:5.
9. Matteus 10:39.
10. Se Alma 34:14.
11. Se Lære og pakter 20:77, 79.
12. Mosiah 18:9.
13. Lære og pakter 121:44.
14. «How Great the Wisdom and the Love», *Hymns*, nr. 195.
15. Se Lære og pakter 45:26; 88:91.
16. Lære og pakter 1:30.
17. Romerne 8:38-39.
18. Johannes' åpenbaring 21:4.

barn og foreldre, foreldre og barn.

Skriftene beskriver vår Frelser som «Faderen og Sønnen».⁵ Fordi han levde i kjødet og underkastet kjødet Faderens vilje, vet Frelseren hvordan han kan hjelpe oss, sitt folk, gjennom smerte, lidelse, fristelse, sykdom og til og med død.⁶ Etter å ha steget «ned under alt»,⁷ kan Frelseren bære våre piner og påta seg våre sykdommer. «Han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger... ved [Frelserens] sår har vi fått legedom.»⁸

Helt siden rådet i himmelen har Frelseren bare søkt å gjøre sin Faders vilje. Dette mønsteret for far og sønn kan bidra til å forklare paradokset «den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det».⁹ Verden søker opplyst egeninteresse. Vi kan imidlertid ikke frelse oss selv. Denne kraften finnes i *Ham*. Som uendelig og evig,¹⁰ er det bare Frelserens forsoning som overgår tid og rom, og svelger død, sinne, bitterhet, urettferdighet, ensomhet og hjertesorg.

Noen ganger går ting galt selv om vi har gjort vårt aller beste. Som et uskyldig og rent lam gråter Frelseren med og for oss. Når vi alltid minnes ham,¹¹ kan

han stå sammen med oss «til alle tider og i alle ting og på alle steder [vi] måtte være».¹² Hans «trofasthet er sterkere enn dødens bånd».¹³ Når vi kommer til ham, trekker også Frelseren oss til vår Fader i himmelen. Selv om noen ting er ufullkomne på jorden, kan vi stole på at vår himmelske Fader gjennomfører «forløsningens store plan, der rettferd, kjærlighet og barmhjertighet møtes i guddommelig harmoni».¹⁴

Et mirakel med bildene vi ser i templets evighetsspeil, er at de – vi – kan forandres. Da Jean og Walter Gong inngikk den nye og evige pakt, åpnet de veien for at forfedre (som First Dragon Gong) kunne bli beseglet, og for at etterkommere kunne bli født i pakten. Husk: Når vi hjelper en enkelt søster eller bror, velsigner vi generasjoner.

Verden er i forvirring,¹⁵ men i Hans «eneste sanne og levende kirke»,¹⁶ finnes tro og ingen frykt. Med apostelen Paulus' ord bærer jeg også høytidelig vitnesbyrd:

«For jeg er viss på at verken død eller liv, ...

verken høyde eller dybde eller noen annen skapning skal kunne skille oss fra Guds kjærlighet i

